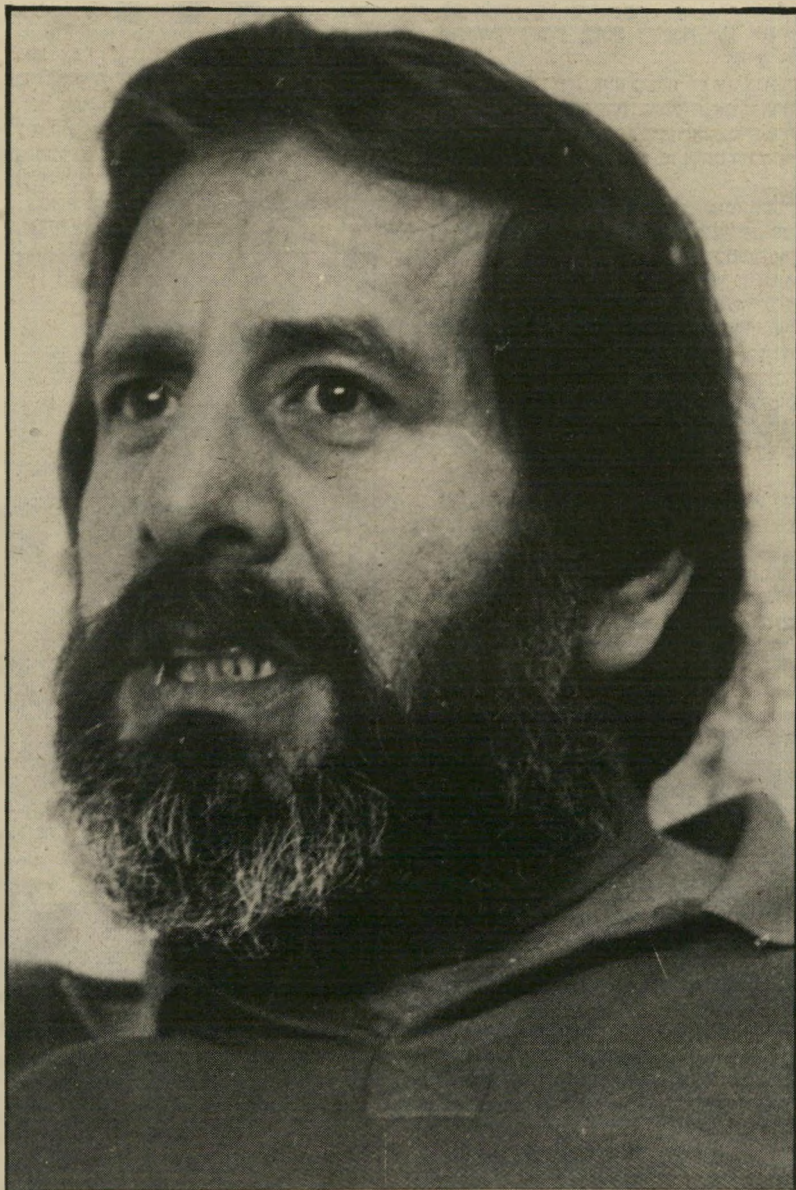

חיים טופול מחדש בלונדון את הופעתו ב"כנר על הגג" ועומד לפרסם את הביוגרפיה שלו בעברית, מספר על דרכו מדפוס "דבר" אל השורה הראשונה של השחקנים בעולם, על מי שפחתו ועל חבריו

אני מעריך מאוד את מה שגליה עושה, ואני חושב שזו הדרך היחידה אם רוצים לשמור על חיי-מישפחה

אם אני רוצה לעשות רק סרטים, אני צריך לארוז את הפקלאות ולגור בהוליווד. אבל אני לא מעוניין לחיות בארצות-הברית

זה לא היה באשמתי שאני קיבלתי את תפקיד כנר בקולנוע. נורמן ג'וזיאסון חשב שהאודינימציה שלי זהה לשלו, והייתי הכי זול

ראיינה שרית ישי

לא רציתי להיות שחקן. חלמתי להיות פועל-דפוס, ולהקים בית-דפוס בקיבוץ. במשך חצי שנה הייתי סטאטיסט ומקים בימות בלהקה-הנח"ל

אבא היה מעורב בהגנה. גרנו חמש נכשות בחדר אחד, כמו כולם, כשבחדר השני גרה מישפחה של ארבע נכשות

אני זוכר איך הבריטים הכניסו את הגופה של יאיר, מכוסה בסדין לבן, למשורין וכיוונו את המקלעים נגד הרב פרנקל וגבי בוכוביץ

"אני לא רוצה

לחיות בהוליווד!"

הדבר הראשון בו הבחנתי היתה המזוזה הירוקה. אחר כך סיפר לי טופול שזוהי המזוזה שקיבל מזהרירה חריפאי. כשנסע בפעם הראשונה לעשות את "כנר על הגג" לפני 16 שנים. מאז הוא תוקע אותה בכל חדר-הלבשה שלו - אם בתיאטרון ואם בסרט. שירגישו קצת מה זה יהדות, הוא אומר.

בחצנה קיבלנו. כיאה לאורחיו של הסטאר, מקום טוב באמצע. אני חייבת להודות שהתרגשתי עד דמעות. טופול הוא שחקן נפלא. מצחיק, מרגש. יש לו עיניים

היה האולם ושני היציעים מלאים מפה לפה. שמו של טופול מופיע על הכרזה שמעל הכניסה לתיאטרון באותיות גדולות יותר מהאותיות המבשרות את שם ההצגה. כבר מהרגע שאת נכנסת בכניסה האחורית, ברור לך מי שם הסטאר האמיתי. השומר לא מאפשר לך להיכנס לחדרו של הוד-רוממותו: הוא אוכל כעת. אנחנו מבקשים להעביר לו ידיעה שאנחנו פה, ותוך דקותיים מקבלת את מנינו ברבה המלבישה האישית של טופול, ומובילה אותנו אחר כבוד לחדר-ההלבשה.

מאבטלה כבדה, ושבת-החרושת שלה נסגרים האחד אחרי השני, נמצא חיים טופול.

שם, בקובנטרי, נערכות הצגות השדה של המחזמר "כנר על הגג", שעתידי לכבוש בשבוע הבא את בניין תיאטרון "אפולו" הענק בווסט-אנד של לונדון, בירתו העולמית של התיאטרון.

בלונדון כבר סיפרו לנו, כי כל הכרטיסים למחזמר המוצג בפעם השנייה עם אותו השחקן בתפקיד הראשי אזלו. אין כרטיסים לחודשיים הראשונים. בקובנטרי הרטובה

דרך לקובנטרי ירוקה ופרות רועות באחו. בתים קטנים, אדומים, מוצצים בכל מקום, ונחלים זורמים ביניהם. הרכבת המהירה לונדון-קובנטרי חולפת במהירות-הבזק על פני הבתים הקטנים - את לא מספיקה לשתות את הקפה והכרטיסן לא מספיק לבדוק את הכרטיס וכבר את בעיר המפורסמת, שהופצה קשות במילחמת העולם השנייה.

קובנטרי לא מופיעה במפתו של תייר ממוצע, אנחנו מצאנו את עצמנו בדרך לשם, מכיוון שבקובנטרי, הסובלת בימים אלה